

BÀI CA NHƯỢC TÍM

KHĂN TÍM VÀ LAU TRẮNG-PHÙNG ĐẠT

Một lần tôi nghe tím soan
Mà tóc em chải vô vòn sầu đông
Chúng ta bơi xuôi nghịch dòng
Nên đời vô lượng nổi long đong tình
Tím thu mình mỗi điệu linh
Trong vạt chiều nắng nguyên hình tím than
Dấu chấm kia. ôi. địa đàng
Tôi và em bước lang thang mãi hoài
Khi rừng mù xuống thân vai
Thì tím đã nhạt đông đoài dấu xưa

hoàng xuân sơn